

Szivarvány

2011. MÁJUS

5.

DÖME ZSUZSA

Virágcsokor anyának

Neki szedem virágomat:
kiszínezi világomat.

Díszes gombok, fényes fonál
magától kezébe talál:
hajdíszt varázsol fejemre,
karkötőt a két kezemre,
nemezgyöngyből fűzi láncom,
dallal kíséri a táncom,
s ágyam mellé éjszakánként
filcangyalkát állít órként...

Megérdemli virágomat:
széppé teszi világomat.

SOÓ ZÖLD MARGIT rajzai

TÓTH ÁGNES

Virágoskert

Tavaszt hirdet sok kis virág,
Virágba borult a világ.
Pompáznak a kertecskémbe,
Illatoznak ezer színben,
Rózsák, szegfűk és violák,
Liliomok, kék ibolyák,
Darázs fürdik virágporban,
Még a Nap is virágból van.

BALÁZS IMRE JÓZSEF

Blanka birodalma

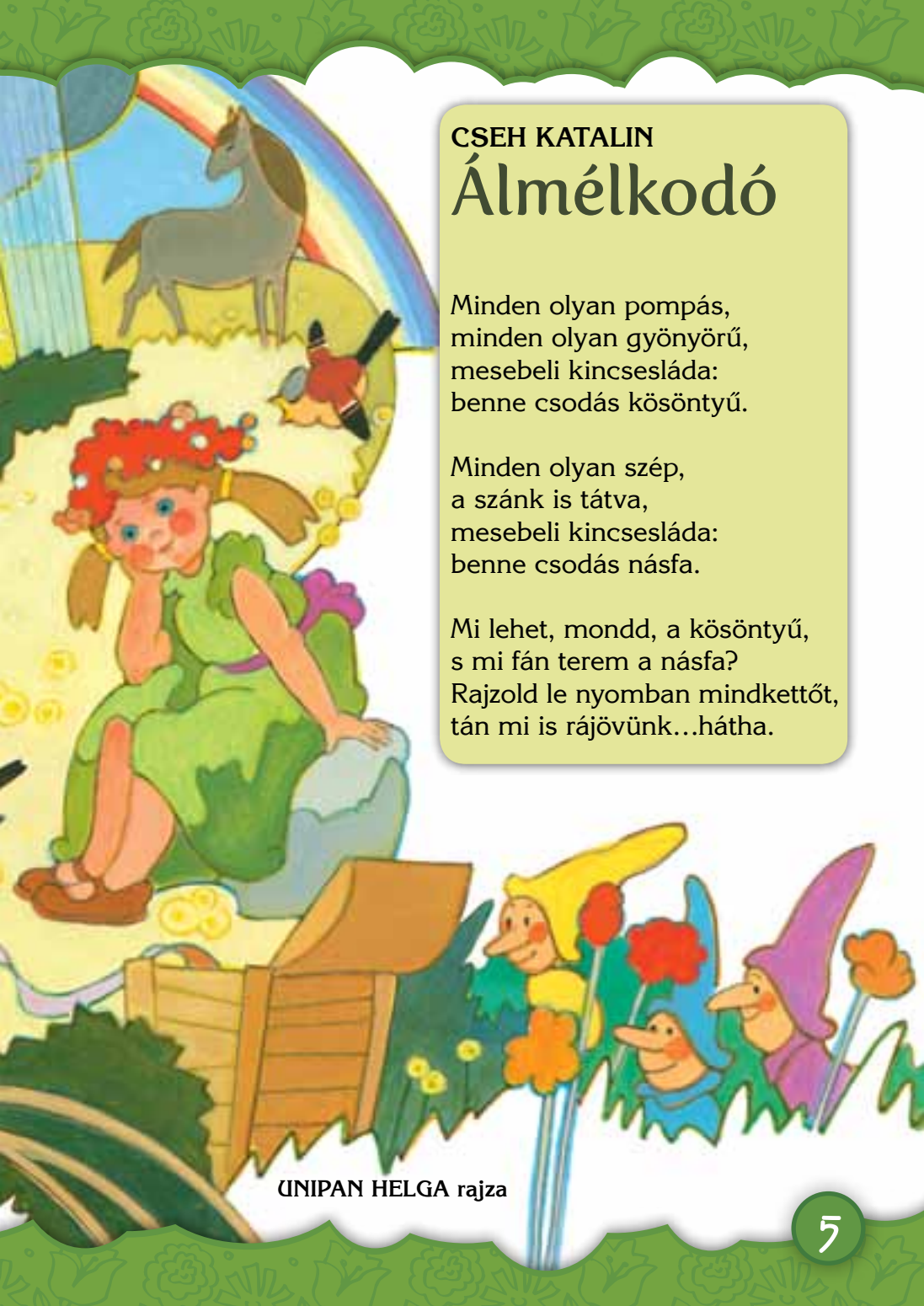
Megmondhatok valamit?
Színes rétet, tavaszit,
Könnyű záport, szivárványt,
Zöld ruhában királylányt.

Megmondhatok valamit?
Pintyfiókák dalait,
Szürkésbarna lovakat,
Karkötőnek fonalat.

Megmondhatok valamit?
Vadgesztenyét, tavalyit,
Kis dobozban kincseket,
Hajfogókhoz tincseket.

Megmondhatok valamit?
Elbújt manók szavait,
Megtalált recepteket,
Mécsben fénylő képeket.

CSEH KATALIN

Álmélkodó

Minden olyan pompás,
minden olyan gyönyörű,
mesebeli kincsesláda:
benne csodás kősonyű.

Minden olyan szép,
a szánk is tátva,
mesebeli kincsesláda:
benne csodás násfa.

Mi lehet, mondd, a kősonyű,
s mi fán terem a násfa?
Rajzold le nyomban mindkettőt,
tán mi is rájövünk...hátha.

ÜNIPAN HELGA rajza

DÖBRENTÉY ILDIKÓ

A hajóskapitány

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy hajóskapitány, úgy hívták, hogy Miklós. A Titok-tenger szigetvilágában hajózott, fedélzetén egy tigrissel, egy zsiráffal, egy oroszlánnaal és egy elefánttal.

Mindennap másik szigeten kötöttek ki. Induláskor az állatok mindig megkérdezték:

– Mi az úti cél, kapitány?

– A bal felső! – válaszolta erre Miklós. Vagy: – A jobb alsó! – A Titok-tengert ugyanis őelőttük nem fedezte fel

még senki. A szigeteknek nem volt nevük, s a kapitány csak így emlegette őket: bal felső, jobb alsó.

Amikor kikötöttek egy szigeten, Miklós szabadon engedte az állatokat, hogy vadásszanak, legeljenek, hempergjenek. Ő maga is leheveredett a puha homokba. Kókusztejet ivott, és gyönyörködött a kék tengerben meg a halakban. Így éltek ők az ismeretlen szigetvilágban.

Egy nap madarak szálltak el a fejük fölött.

– Jónapot! Jónapot! – köszöntek le a magasból.

– Nektek is jónapot! Hová mentek? – kérdezte Miklós.

– Hazafelé! Hazafelé!

– Északra? Nyugatra?

– Haza! Haza!

– És az hol van?

A madarak erre olyan nevetésbe kezdtek, hogy majdnem leestek az égről.

– Azt kérded, hogy hol a haza? Ezt minden fióka tudja! Ott a haza, ahol a fészek! Ahol várnak!

Miklós kapitánynak eszébe jutott, hogyan búcsúzott el az

édesanyjától: azt ígérte, hogy otthon lesz vacsorára.

Megtömte a tengerész-pipáját, megvakargatta a tengerész-szakállát, és sokáig gondolkodott. Aztán felment a kapitányi hídra, és megfordította a kormányt.

– Hová megyünk, kapitány?
– kérdezték az állatok.

A hajó megfordult, és ők elindultak hazafelé. Elúsztak a bal felső és a bal alsó, majd a jobb felső és a jobb alsó sziget mellett. A kókuszpálmák csodálkozva integettek:

– Semmi puha homok?
Semmi kókusztej? Semmi vadászat?

Ő csak visszaintett, és úsztak tovább. Három nap, három éjjel hajóztak. Negyedik nap Miklós odaállt az édesanyja elé:

– Hazajöttem, édesanyám!
– Éppen jókor, édes fiam, kész a vacsora.

Miklós kapitány akkor kikötötte a hajóját a fürdőkád szélén, az állatait meg egymás mellé állította a polcra, aztán leült, és kikanalazta a vacsoráját.

– Kókusztej ide, kókusztej oda – gondolta magában –, azért mégiscsak édesanyám bablevese az igazi!

ORSZ ANNABELLA rajzai

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Minden reggel

Négy elmúltam tavaly nyáron,
szorít minden, mint a járom,
szúr és feszít nadrág, mellény.
Anya rikolt – nincs ez rendjén.
Cirkusz, hűhó minden reggel,
pedig ruhám, mint a tenger...
Fodros, bolyhos, minden színben,
a legújabb trendi minden.
Anya kiált – „Válassz magad!
Párizsból van minden darab!
Elkésünk az óvodából...
Minden másképp lesz majd mától.”

Csak ne kéne azt csinálnom,
mit követel a családom.
Igazgatnak, parancsolnak,
utasítanak és korholnak.
Ezt ne csináld! Oda ne menj!
Mondj egy verset. Ne feleselj!
Hová tetted? Siess gyorsan!
Hányszor mondjam?
Hányszor mondjam?

Hogyha mindig meleg lenne,
kicsi talpam melegedne,
mondok nektek egy nagyot:
csaljuk elő a Napot.
Süssön reánk minden reggel,
s akkor eső többé nem ver.

KESZEG ÁGNES rajza

SIMON RÉKA ZSUZSA

Sírászák

Apa, anya topognak,
körülöttem forognak.
Ha ordítok, nyomban jönnek,
fel is száradnak a könnyek.
Nem is sírok, míg ölelek,
de ha ölükből letesznek,
tudom, mit kell tennem máris,
tarsolyomban hat sírás is
meglapul.
Van még kilenc ordítás,
s háromféle visítás.

MÁTÉ ANGI

Volt egyszer egy bagoly

Volt egyszer egy bagoly.

Akkora volt ez a bagoly, mint egy csupor, egészen jól mondva: mint egy kétfülű, tollas csupor.

Úgy élt, mint minden bagoly: ahogy az éjszaka közeledett, résnyire nyitotta addig lehunyt szemét, s félig még alvó fejében ki is találta, merre induljon vadászni, hussanva a sötétben. Vadászott, vadászott a bagoly, majd amikor hajnalodni kezdett, és már látni engedte magát a város, a házait, ébredő embereit, olyankor a bagoly visszatért a város legmagasabbik tornyába.

A város tornyán egy nagy toronyóra terült, s valahányszor körbeért a mutatója, rögtön mondani kezdte az időt, hangosan bongatva.

Ezt nem szerette a bagoly. Ezt a hangos mondást, bongatást.

Hogyan is szerethette volna, hogy amikor épp lehunyná a szemét – ott bent, a torony jó homályában, fáradtan a nagy éjszakai vadászat után –, bong, baooong, bong, baooong, s így, hatszor, mondta a toronyóra a reggeli hat órát.

Ilyenkor az épp elszenderedő bagoly riadalmában a torony tetejéig ugrott, kalimpált, hadakozott, azt gondolván, most szakad rá a torony, hát birkóznia kell vele, aztán látta, hogy a torony a helyén, hát behúzta amúgy is kurta nyakát, fülére borította a szárnyát, s várta, talán lesz csend, miben elalhat, s mihelyt csend lett, el is bóbiskolt.

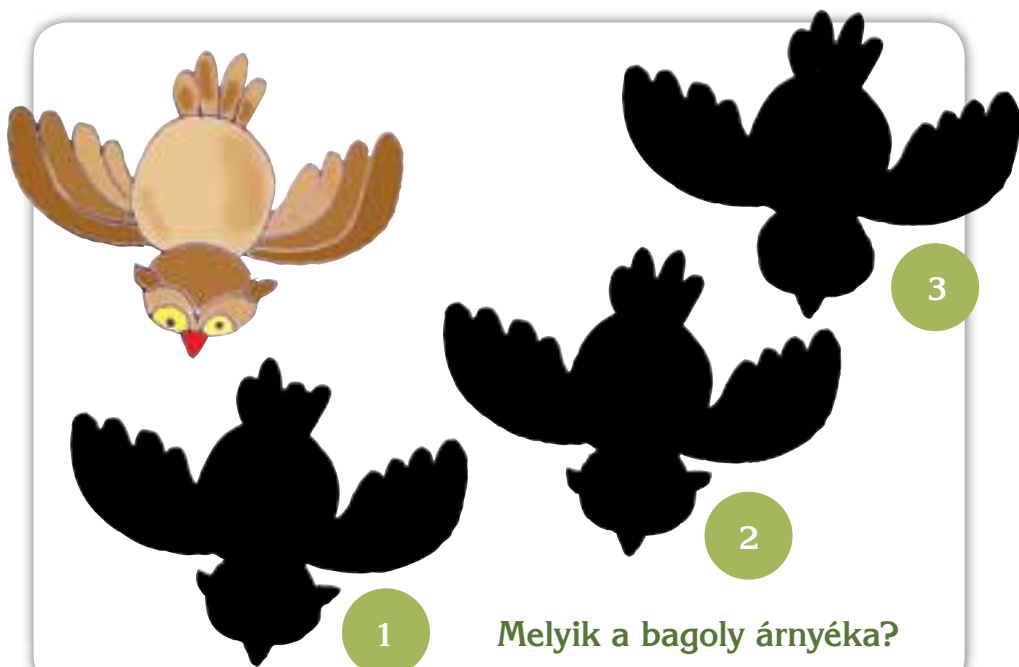
Igen ám, de egy idő múlva a toronyórának ismét az lett a dolga, hogy bongasson, s mert a hat után a hét következik, bongatott hetet, jó erősen.

A bagoly ismét riadtan ugrott fel, hadakozott, aztán próbált újra elaludni.

És ez így történt minden nappalon végedes-végig.

– Na várj csak, te bongatós – mondta egy reggel a bagoly, mikor épp ismét feliasztotta a hat órát mondó toronyóra –, na várj csak!

S itt csavarozott a csőrével, ott tekergetett a füle hegyével, s mire egyet pillanthatnál, már le is szerelte a nagy toronyórát, hátára vette, s röpült, meg sem állott, míg a város szélén levő park nagy tujafenyőjéhez nem ért.

Melyik a bagoly árnyéka?

– Hoztam neked egy toronyórát, kedves tuja, felteszem ide, a búbodra, legyél torony, kicsit.

Azzal visszaröpült a városba, annak is az immár óra nélküli tornyába.

Felült a mélyedésbe, ahonnan a toronyórát kicsavarozta, bóbítált ott, s közben folyton a toronyórán járt az esze. Hogy az milyen szép kerek, és milyen nagy mutatói vannak, és hogy de jó helyet talált neki, ott a tujafenyő hegyében.

Nem múlt el sok idő, így bóbítálva, eszet járátva, vágyakozva a toronyóra után, és a bagoly szárnya lendült, repült, meg sem állott a park széléig, ott is a tujafenyőig, s annak ágára letelepedve, az óra mellett, mondta:

– Kedves tujafenyő, legyél nekem lakás, legyél nekem otthon, laknék én benned, itt, a szép kerekségű, nagy mutatójú óra mellett.

A tujafenyő bólogatott, s attól a perctől ott élt a bagoly a hegyében, magasan élt, mintha toronyban, toronyórája is volt – ám mégsem olyan, ami hajnalonta felbongatja legszebb álmából –, és így jól voltak a dolgok.

A tujafenyő mutatta ott a város szélén az időt, mindig azt az időt, ahol megállt a mutató: a hat órát.

Ha a város szélén levő parkban sétálnál, nézz fel a tujafenyők hegyébe, s ha megtalálod azt az egy időt mutató toronyórát, akkor szólj fel halkán a tujafa tetejére: Aludj jól, bagoly, szép álmokat!

LÁSZLÓ NOÉMI Bagoly- óra

Ez a falióra
azért oly komoly:
szállásra lelt benne
egy uhubagoly.

Reggel uhu, ébredj,
délben húú, egyél,
este uhu, álmodj,
sötétben ne félj.

Reggel, délben, este
huhuzik az óra,
tiszteletreméltóbb,
mintha tikktakkolna.

JANCSIK PÁL

Gyöngyi és Gyurka

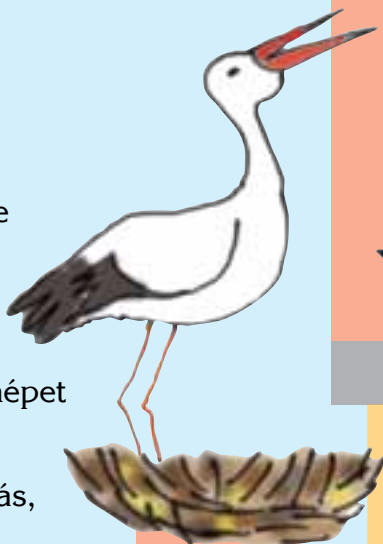
10. Galambászat

Padlásan a félhomályban
lépegetnek ketten,
néhány galamb a jöttükre
levegőbe rebben.

Galambokat tart idefönn
a kisiú apja,
s Gyurka dolga, hogy e népet
ettesse, itassa.

Nagyban foly a burukkolás,
turbékolás, bűgás,
egy hófehér tollú örvös
közöttük a primás.

Mozgalmas ám itt az élet
a szűrt fényű dúcban,
egyik költ, a másik sétál,
amaz égre hussan.

Galambokon kívül még milyen madara-
kat figyelhet meg Gyöngyi és Gyurka?

Ők egy résen át követik
szabad röptését,
tág szemüket kápráztatja
a lágy ködű kék ég.

Leülnek egy gerendára
a békés melegben.

Gyurka így szól:

– Gyöngyi, oly jó
itt a közeledben.

Összesen hány élőlény
van a rajzon?

MÜLLER KATI rajza

BUJÁKI LÍVIA

Anyu csillaga

Széllal szállnék
– szólt a kislány –
esti égre,
jó anyám,
ahány csillag,
összeszedném,
s mind elébed
hordanám.

Ámde nincs szél,
gyalogszerrel
mentem én a
kerten át,
nem hozhattam
csillagot, így
hoztam néhány
gerberát.

– Nagyon szépek!
– szólt anyuka. –
Egytől egyig,
mind, nagyon!
Nem kell nékem
csillag, pöttöm,
te vagy az én
csillagom!

FORRÓ ÁGNES rajza

Te milyen virágot
adtál anyunak?

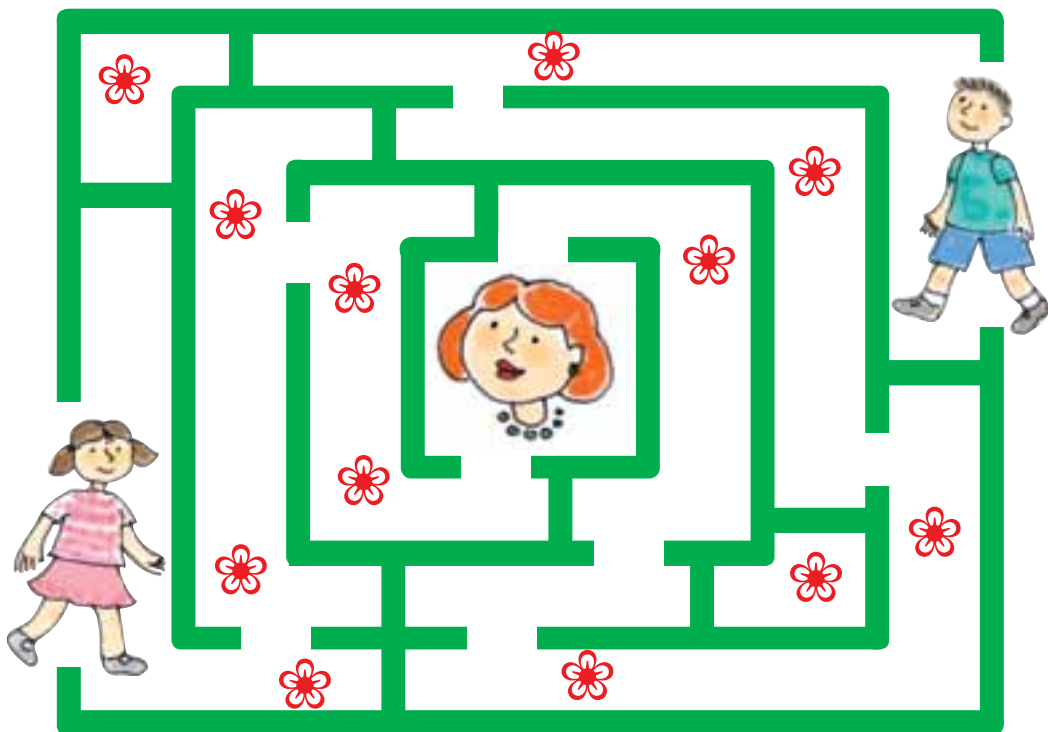

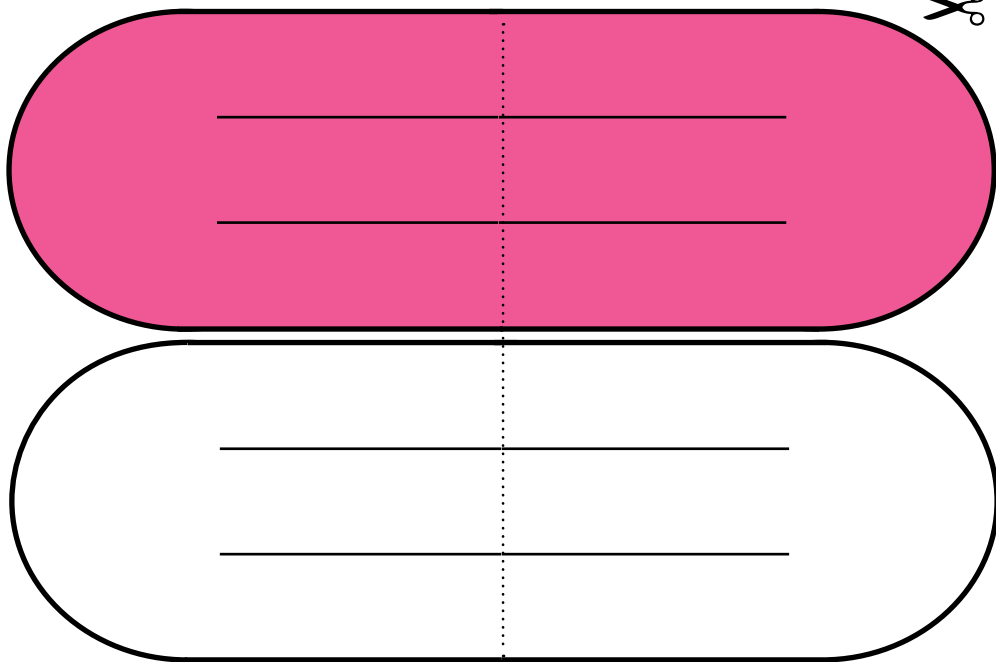

Rajzolj még annyi csillagot (a fehér körökben jut nekik hely), hogy ugyanannyi legyen a rajzon, ahány gerbera.

Gerberán kívül milyen virágokat visz a kislány?

Vezesd a gyerekeket az anyukájukhoz.
Melyikük tud több virágot szedni útközben?

Siménfalván Boda Csilla Julianna tanító néni osztályában cakkosra vágták, egymásba fűzték, és kártyára ragasztották a „mozaikszívet”.

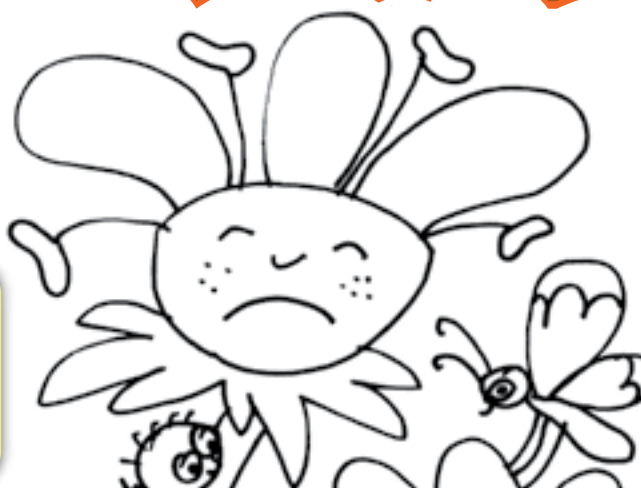
Vágd ki a két piskótaformát, hajtsd ketőbe, a vonalak végéig vágd be, és a csíkokat sződd egymásba.

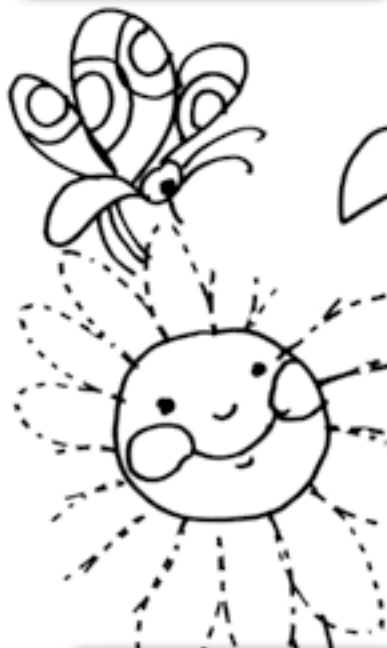
A szemközti oldalról vágd ki, a bevágásoknál illeszd össze, húzd az ujjadra, és röptesd anyukádhoz a tarka pillangót.

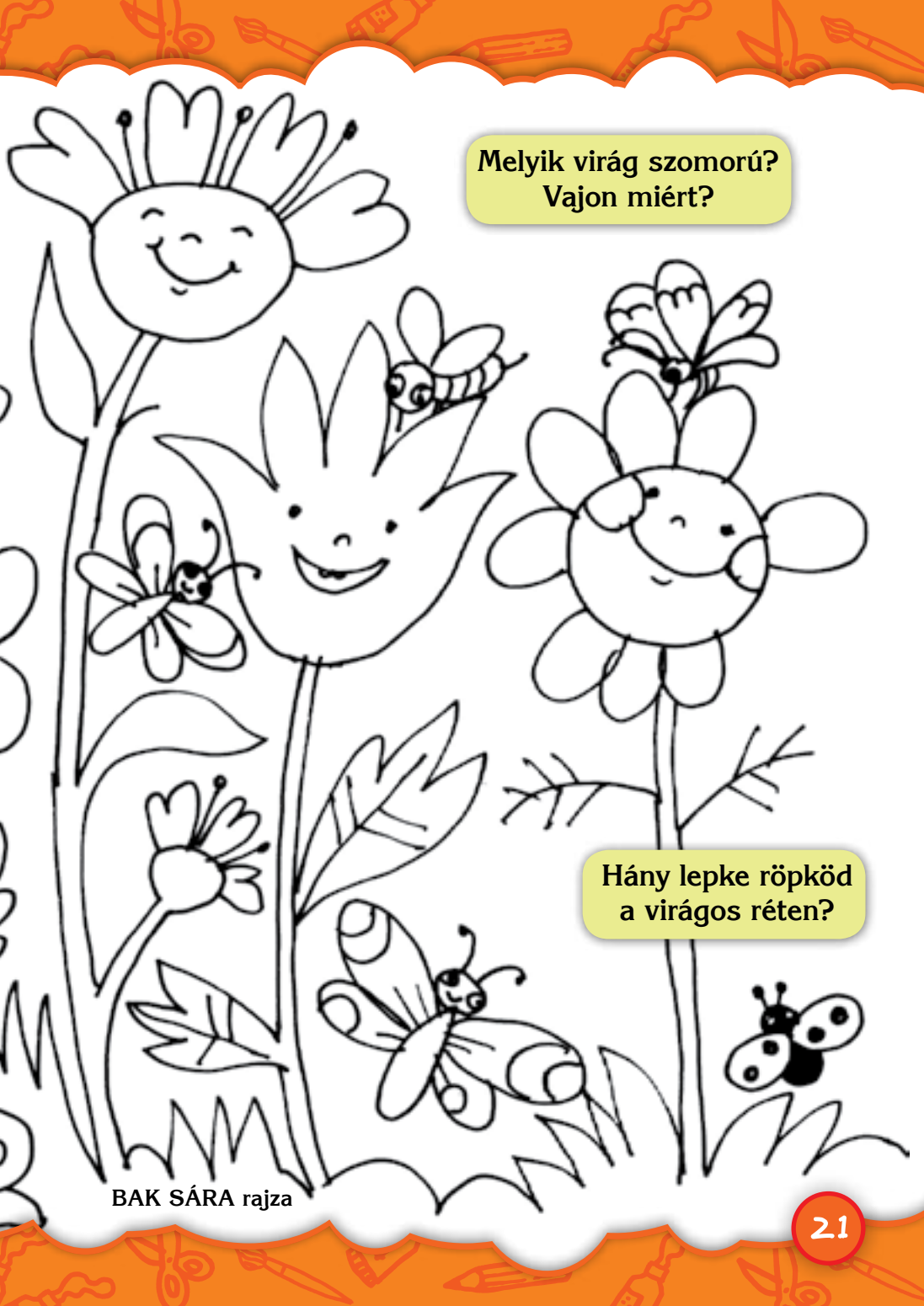
Keresd meg azt a virágot, amelyiknek öt szirmot, két levele van, és éppen egy méhecske szagolgatja.

Színezd ki a rajzot.

Egészítsd ki a margaréta szirmait!

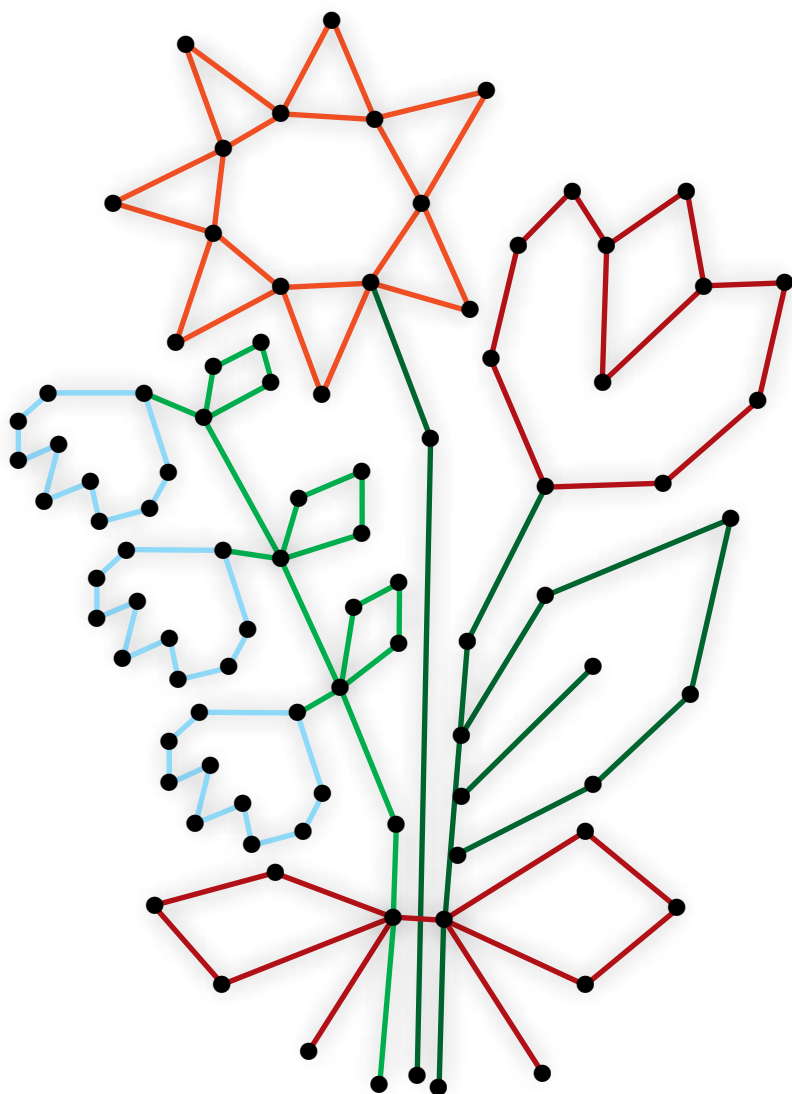

Melyik virág szomorú?
Vajon miért?

Hány lepke röpköd
a virágos réten?

BAK SÁRA rajza

Apuka segítségével vágd ki, ragaszd kartonra, lyuggasd ki, majd hímezd ki színes fonállal az Anyák napi csokrot.

Kösd össze az állatgyerek rajzát a nevével, majd keresd meg mindeniknek az anyukáját is.

CSIBE

GIDÓ

LÓ

LIBA

BOCI

TYÚK

BÁRÁNY

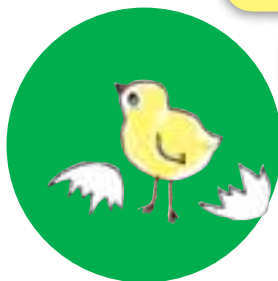
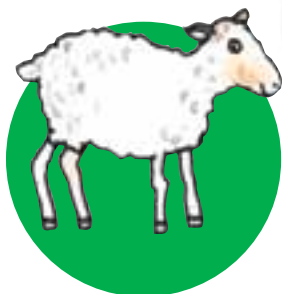
KECSKE

CSIKÓ

JUH

PIPE

TEHÉN

Ti küldtétek

- A **szatmárnémeti** Gulliver Óvodából **Butka Ilona** óvónő

csoportja küldte a karton tölcserbe állított, négyzetből hajtogatott tulipánokat, és a levélen pompázó, négyrétegű mese-virágot.

- Az Anyák napi papírcsodákat **Román Melinda** tanító néni osztálya készítette a **szatmárnémeti** Mircea Eliade Iskolában.

- **Szabadkai** olvasóink festett kartontányérjait és szívecskéit **Grubanov Emília** tanító néni küldte el nekünk.

- A biharvajdai kisiskolások **Sass Emőke** tanító néni segítségével virágcserepet és monogramos négylevelű lóherét készítettek az édesanyáknak.

- **Dimény-Nagy Éva** óvodásai a **kolozsvári** Napsugár Napköziben minden meseszereplőt fakanálbábként varázsoltak mozgathatóvá.

- **Máté Angi** és **Szabó Éva** óvónéni a **kolozsvári** 56-os Napköziben évszakonként füzetbe gyűjtötte a gyerekek legszebb rajzait. Emlék és öröm anyuknak!

- **Komáromi Tünde** és **Gál-Máté Éva** óvónéni a **tordai** Gesztenyetisztás Óvodában szívószálra ragasztott, illetve szívekre fűzött virágokat készített a szorgos gyereksereggel.

Szivárvány-posta

• A Hargita megyei **Firtos-váralja** óvodásai és **Jakab Melinda** óvónő rendszeres megrendelői a Szivárvány-nak. Nagyon szeretjük a meséket, kifestősöket, kézimunkát, feladatokat.

• Sok-sok barátunk, köztük a **csíkszeredai Aranyalma Óvodában Bán Angella** óvó néni csoportja; minden évszak legszebb kézimunkáit és ünnepeit fényképen küldi el a Szivárványnak. Ám mivel két hónappal előre szerkesztjük a lapot (márciusban a májusi lapszámot), legtöbb munkátok csak jövőre jelenik meg. Köszönjük a megértést és a türelmet.

• A Szivárvány ölelése, fénye, színei szeretnének titeket édesanyátokra emlékeztetni. Örülünk, ha mosolyunkra mosolygó rajzzal, levéllel, kézimunkával válaszoltok: **Simon Attila**, Székelykeresztúr; **Bartha János Ábel**, Bölön; **Szőcs Antal**, Erdőfüle; **Bernád Botond**, Szováta; **Kocsis Márta**, Ipp; **Dénes Pálma**, Nagyszeben; **Häfliger Kristóf**, Csíkszereda; **Puskás Panna**, Menzák Áron, Szatmárnémeti; **Soós Csenge**, Marosvásárhely; **Zsigmond-Rigó Richárd**, Szent-ábrahám; **Hegyi Noémi**, Székelyszentlélek; **Sógor Aranka**, Aranyos-

● **Gábor Lizetta** tanító néni arról számolt be, hogy a **marosvásárhelyi Tudor Vladimirescu Gimnázium I. osztálya** a 100. iskolai napot a környezetvédelemnek szentelte. Volt 100-as gyűjtemény-bemutató, kézimunka és torta is.

● **Drága Csipike, Típetupa, Kukucsi, Madár és Nyúl!** Délben varázsmesétek varázs-szávaival alszunk el. Minden nap egy-egy mesét olvas nekünk óvó néni. Köszönjük, hogy vagytok nekünk! A **kolozsvári Hársfailla Óvoda Méhecskéi, Gergely Erika és Farkas Andrea óvó néni**

● **Hálás vagyok, hogy ilyen különleges, szép, a szeretet melegét árasztó kiadványt böngészhetek együtt a gyerekeimmel. Gratulálok ehhez az igazán értékes laphoz.**

Ványolós Orsolya édesanya, Csíkszereda

gyéres; **Németh Norbert**, Marosludas; **Rigó Szabina Szidónia**, Székelyzsombor; a **sepsiszentgyörgyi Gulliver Napköziotthon**; a **kovácsnai 2-es Óvoda**; a **gyergyószentmiklósi Csillagszem Óvoda**; a **csíkszeredai 6-os Óvoda**; a **zilahi Sportlíceum II. B**; a **marosvásárhelyi T. Vladimirescu Gimnázium II. B osztálya**; a **zabolai I. B**; a **szabadkai I. C**; a **szilágypaniti I.**; a **szalárdi I. B osztály**; magyarlapádi olvasóink.

Csipike postája

Az én öreg bácsi Barátom (tudjátok, akinek a leveleimet diktálom) a minap fel-sóhajtott:

– Csipike, énnekem rossz sejtéseim vannak. Félttem apró Barátaimat, féltelek Téged is, mert látod, ezen a világon számtalan fura dolog történik. Nemcsak háborúk adódnak itt is, ott is, hanem pusztító földrengések irtanak ki sok ezer embert.

Ki tudja, mi lesz még esetleg a jövőendőben.

Higgyétek el, még soha ilyen gondterheltnek nem láttam szegény öreg Barátomat! Leültem az íróasztalára vele szemben, és ezt mondtam neki:

– Biza, Öregapó, én is sok mindent hallottam, de hidd el, bízunk kell a Fennvalóban. Ő ugyanis minden embert számon tart, mindenki sorsát úgy igazítja, hogy jó felé alakuljon. Nem tudjuk, miért büntette azokat, akiket természeti csapás sújtott. Inkább imádkozzunk értük, és kérjük a Mindenség Urát, óvjon meg minket minden rossztól.

Öreg Barátom elmosolyodott, és megsimogatta az arcomat (soha se szokta), azzal, hogy:

– Igazad van, Csipike, Őreá kell bízunk a sor-

.....
Tiran Dániel,
Mezőfény

sunkat! Ő intézi a földrengések dolgát és az árvizeket. Ezekkel figyelmezteti az embereket, ahol szükségesnek látja. Az ő igazságtételét mi úgysem értjük, se a felnőttek, se a gyerekek, se az olyan meséből született aprónépek, amilyen te vagy, Csipike.

Na, akár hiszitek, akár nem, sikerült megvigasztalnom az én öreg Barátomat.

Éppen ezért csak azt mondom nektek: most következik a gyönyörű május hónap, amikor többet kell majd tanulnotok, mert aztán jön június a nagyvakációval! Ám ehhez még egy kicsit nem árt munkálkodni most, az évvégi hajrában!

Nos, kívánok nektek szép májust öreg barátommal és kedves feleségemmel, Tipetupával együtt, akiről olyan szépen megemlékeztetek egyik-másik levélben. Ne feledjétek el megírni nekem, mivel köszöntöttétek édesanyátokat, nagymamátokat május első vasárnapján. Aki közületek véletlenül Hargitafürdőre téved, ne felejtse el inni a rólam elnevezett Csipike-forrásból!

Melyhez hasonló jókat,

**CSIPIKE és
TIPETUPA**

Porkoláb Ágota,
Szászcsávás

Vass Nándor,
Zabola

Az erdőben jártam,
Kisharangot láttam,
Fehér volt és szomorú,
Vigasztalj meg, Iringó.

Bocskay Iringó,
Segesvár

Grubanov Dorottya,
Szabadka

Biharfélegyházáról

Szabó Ella tanító néni osztálya küldött májusi verscsokrot:

Anyák napjára
Mi jutott eszembe,
Egy szép virágcsokrot
Vettem a kezembe.

Szilágyi Réka

Virágos rét közepén
Ki lehetne más, mint én.
Van itt sok színes virág,
Neked, anya, szedek hát.

Bokor Nikolett

Kis ibolya, nagy ibolya,
Már mind kinyílottak.
A madarak visszajöttek,
A fán csicseregnek.

Szodri Ildikó

Melegebben süt a nap is,
itt van már a gólya,
mert neki szép hazánkban
van a nyaralója.
Jó reggelt, szél, fellegek,
itt van már a kikelet.

Borbély Viktória Barbara

Puskás Panna, Szatmárnémeti

Anyák napja eljött,
erre vártunk régen.
Anyát Huni, Levi, Loló
virággal ajándékozza meg.
Élj sokáig, anyuka,
családunk napsugara!

Benedek Hunor Levente,
Marosvásárhely

Két testvérem van. Anyám,
apám kedvesek hozzánk. Ma-
mám és bátyám, ők is kedve-
sek. Amit kérünk, amikor van,
azt megkapjuk. Nem búsulunk.

Kónya Levente és Józsika,
Szőkefalva

Anyukámat szeretem,
soha el nem felejttem.
Virágcsokrot adok neki,
így fog engem megölelni..

Albert Edina Ewelyn,
Marosvásárhely

Egyszer volt három testvér: Norbi,
Árpi és Alíz. Egy erdőben éltek, az ál-
latokkal beszélgettek. Egyszer Árpi
mondta Norbinak:

– Menj el fát hozni.

Amikor Norbi kiért az erdőből, elcso-
dálkozott. Visszafutott, hívta Alízt meg
Árpit is. Az erdőn túl felfedezték Ma-
gyarországot.

Tamás Norbert, Gyergyószentmiklós

Boros Hanna,
Kolozsvár

Teleki Orsolya,
Gyergyószentmiklós

Címlap:
FAZAKAS CSILLA

E lapszám támogatói:

nka
Nemzeti Kulturális Alap

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja.

XXXII. évfolyam, 345. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft.
Főszerkesztő: ZSIGMOND EMESE. Képszerkesztő:
MÜLLER KATI. Lapterv: Könczey Elemér. Műszaki szer-
kesztő: Várdai Éva. Honlapszerkesztő: Komáromy László.
Megrendelhető a szerkesztőség címén: 400462 Cluj,
Bld. C. Brâncușinr. 202. ap. 101. E-mail: naps.sziv@napsugar.ro.
www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001

A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont
IBAN RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., SUC.
CLUJ S.C. NAPSUGÁR – EDITURA S.R.L. CUI: 210622.

Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában.

ISSN 1221-776x

Ára 2 lej

Rajz-üzenet

Csák Ágota,
Csíkszereda

Pálfi Kata,
Farcád

Barabás Zsuzsanna,
Erdőszentgyörgy

Kasza Melody Erika,
Szatmárnémeti